

Mængde gode og sunde Forretninger, der har haft en meget betydelig Kundekreds i det naturlige Opland, der er tilført Kommunen derigennem, at Tilstedeværelsen af Frederiksberg Jernbanestation har tilvejebragt en let Forbindelse mellem denne Del af Frederiksberg og Stationerne paa Vestbanen og Frederikssundsbanen. Nu da Stationen er nedlagt, vil disse Kunder selvfølgelig søge andre Steder hen, og det Tab, der derved paaføres saavel de handlende som Grundejerne, kan ikke erstattes. Forretningerne vil efterhaanden forsvinde og de forholdsvis dyre Butikker staa ledige.

Naar Foreningen særlig har henvist til Bestemmelsen i § 1, Punkt e. i den ovennævnte Lov, kan man være enig med Foreningen i, at der her foreligger en Lovbestemmelse, hvorved det netop gøres muligt at afhjælpe nogle af de Mangler, som den nu bestaaende Ordning har medført, og man skal i Forbindelse hermed varmt anbefale, at det tages under Overvejelse, om der ikke med kortest mulige Varsel kan træffes den Ordning, at Tog fra Frederikssund og Vestbanen føres ind til Frederiksberg Station, saaledes at nogle af de Tab, Kommunens Beboere nu lider, kan erstattes.

Idet man endvidere skal tillade sig at henlede Opmærksomheden paa, at Foranstaltninger af den ovennævnte Art, ifald de skal gøre den tilsigtede Virkning i Retning af at mildne Følgerne af den bestaaende Jernbaneordning, maa bringes til Udførelse snarest, og inden Beboerne af Oplandet har vænnet sig til at søge andetsteds hen end paa Frederiksberg, skal man til Slut indstændigt opfordre Regering og Rigsdag til, saa snart som det efter Omstændighederne maatte være muligt, at bringe det i Lov Nr. 82 af 15. Maj 1903 forudsatte fuldstændige Jernbaneprojekt til Udførelse, hvorved der, som bekendt, bl. a. tænkes tilvejebragt en løftet dobbeltsporet Bane ad den nuværende Linie Valby—Frederiksberg—Nørrebro—Hellerup med forskellige Stationer paa Frederiksberg Grund.

Da Spørgsmaalet er under Overvejelse i Ministeriet for offentlige Arbejder, jfr. Ministerens Udtalelser under 2den Behandling i Folketinget af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1912—13 (se Folketingstidende for 1912—13 Sp. 4744—45), gør Udvalget ikke Indstilling.

2. Fra 952 *fagorganiserede til Mølleriets knyttede Arbejdere* om, at Lovgivningsmagten vil søge at faa hævet Udlandets Eksportpræmier under Mølleindustrien eller, hvis dette viser sig ugørligt, at oprette en tilsvarende Beskyttelse paa formalede Kornvarer. (Indbragt den 16. Oktober 1912 ved 4de Landstingsmand for 2den Kreds, *Lewinsky*).

Andragendet er saalydende:

Da Eksportpræmien fra Udlandets Side virker mere og mere ødelæggende for vor Mølleindustri, og da dette ogsaa virker ødelæggende for os, retter vi undertegnede Mølleriarbejdere den indtrængende Anmodning til Lovgivningsmagten, at den vil søge at faa hævet Eksportpræmierne fra Udlandets Side, og dersom dette viser sig ugørligt, da at etablere en tilsvarende Beskyttelse paa formalede Kornvarer, idet det er vor Overbevisning, som ogsaa tydeligt paavist af danske Mølleres Organisationer, at de formalede Kornvarer ikke derved fordyres, naar der ikke samtidig paalægges en Korn-told, hvad baade Møllerne og vi er Modstandere af.

Vi henstiller, at en eventuel Beskyttelse i saa Fald bliver revideret i 1916 sammen med den vedtagne Toldrevision. Til den Tid vil man jo kunne have Overblik over Beskyttelsens Virkninger.

(Underskrifter).

Spørgsmaalet vil antagelig finde sin Afgørelse ved den foreslaede almindelige Revision af Toldloven, og Udvalget gør derfor ikke Indstilling.